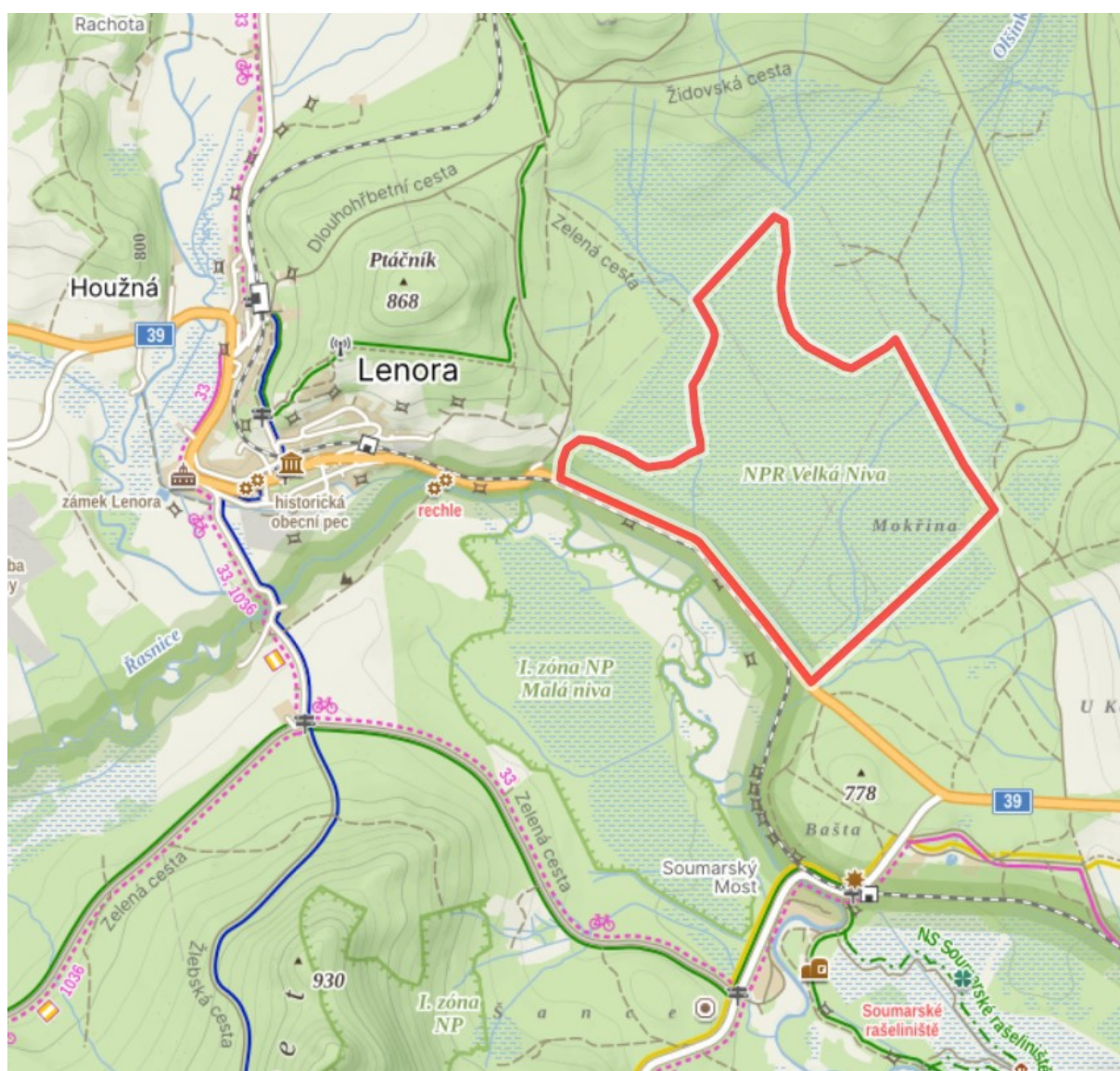

Den třetí (10. 7. 2023)

První noc na Soumaráku byla přesně podle mých představ. Většina lidí odjela již včera večer. Svátky skončily a je nutné makat. Po včerejším posezení u ohně jsem spal až nezvykle dlouho. Vstávám v 7.00 do nádherného rána. Všude klid. Sleduji [konipasy](#), jak nádherně dokáží využívat ranní rosy. Piju oblíbenou kávičku a skoro se nehýbu. Ptáčkové se přibližují stále blíže a blíže a dokonce se naučili sezobávat mušky s povrchu stanů. Mám pocit, že do té přírody patřím a že ji vůbec nepřekážím. Jako kulisu si pouštím do sluchátek ranní kroužek z 3766,5 kHz. Nechci však kluky otravovat svým slabým signálem. A taky bych jim kolem DXů asi neměl co říci. Je to velice příjemné, poslouchat i něco jiného než ty hrozné hektopascaly HI. Plán je naprosto jasný. Navštívím OKFF -0141 zvanou Veliká Niva.

Zajímavé na tom je to, že na Soumarák jezdím od roku 1978 a nikdy jsem tuto oblast nenavštívil. Je to relativně nedaleko a za pomoci koloběžky tam budu brzy. Abych se dostal do oblasti NPR, pak využívám cesty odbočující z hlavní silnice směrem na Volary. Podle mapy se jedná o zpevněnou cestu odbočující vlevo směrem na Židovskou cestu. Tam bych měl hledat rúžek, kde chráněná oblast zasahuje do této cesty. Nastavuji na koloběžce autopilota na 10km/h a opravdu si tu cestu užívám. Podle GPS ten rúžek celkem lehce nacházím. Je tam i nějaká boudička, která zřejmě slouží k uskladnění sena.

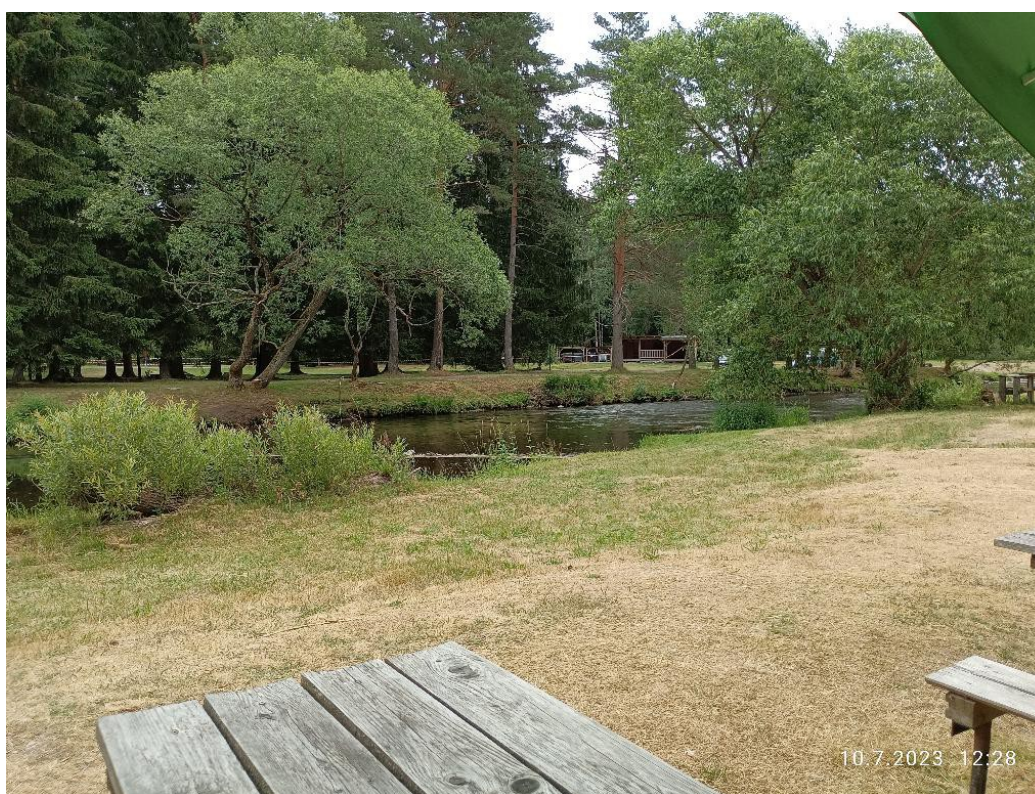
V nádherné přírodě stavím anténu. Jak už jsem říkal, používám nyní dipól s napáječem z RG58. Napáječ je dlouhý cca 20m a tak není problém vyhledat i vhodné místo pro vysílání. Na batohu sebou tahám trojnožku. Na tu si sedám a zařízení pokládám přímo na zem. QCX mini s přidaným AVC nepotřebuje vůbec žádnou obsluhu. Je to perfektní a odolné zařízení. Výhodou je i to, že na displeji mám digitální čas, který si samozřejmě nastavuji na UTC. Dávám výzvu a spouštím pileup s rychlostí cca 3 spojení do minuty. Slyšitelnost je nádherná a mých 30W dokáže celkem slušně umravnit nezkušené stanice. Co je to nezkušená stanice? No občas se najde i někdo, kdo dokáže 3x dávat svoji značku tempem 15WPM. Pokud je silný, pak mi zavírá AVC a vyloženě zdržuje. Samozřejmě o nic nejde, ale záměrem každého expedičníka je, aby za určitý čas udělal co nejvíce spojení. Pokud nejste vybaveni systémem Full QSK, pak je to problém. Pokud byste poslouchali mezi vysíláním vlastních značek, pak poznáte, že už dávno dělám spojení s někým jiným a Vaše volání je zbytečné. Kupodivu jsem tento způsob volání zažil i u některých vysokých činovníků OKFF. Ovšem vše špatné lze využít k trénování něčeho horšího HI. A tak se občas pracuje i uprostřed jasného úmyslného rušení. Pokud se však povede synchronizovat pileup, pak je to zážitek. Čím je člověk silnější, pak je to k tomu

ideálnímu stavu blíže. V duchu se chvám a to z nápadu používat baterii z vrtačky. 20V a 4Ah. Dá se uskutečnit s 30W out až 200 spojení (4 OKFF). Užívám si to a ani nevnímám nějaké turisty, kteří jdou kolem mne.

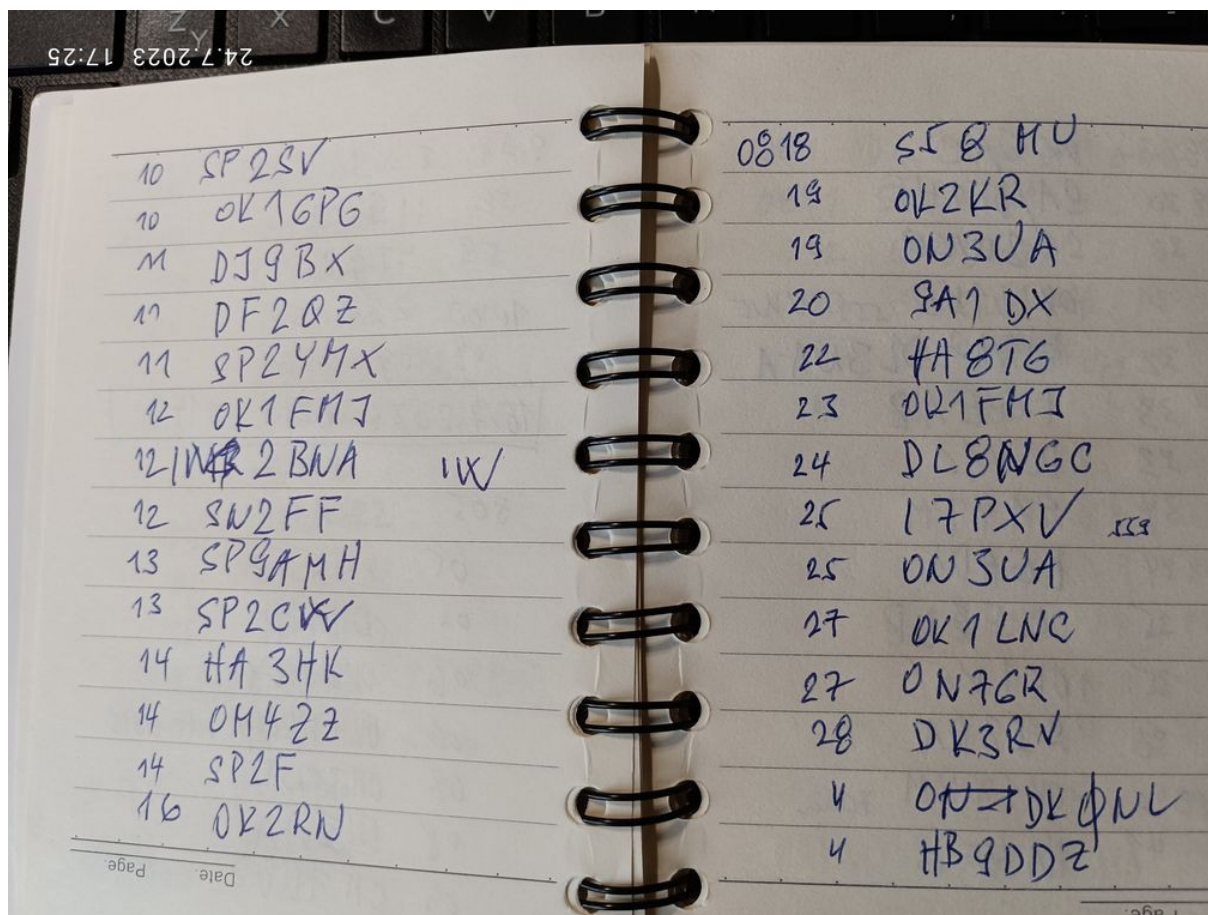
Pohled na pracoviště

Během 40 minut dělám cca 56 QSO. Zdá se mi, že jsem již vyčerpal celý potenciál pásma 40m. Kdysi jsem zažíval pileupy i na Sotách. Bohužel snaha udělat jen 4 spojení a utéci, je tak podlá, že bývalí lovci, než se vzpamatují, tak už tam aktivátor není. To je asi hlavní výhoda těch 44 spojení. Zkrátka zůstáváme podstatně déle a tak šance na uděláním spojení je pro lovce větší. Pomalu balím. Musím totiž do tábora a stavit se ještě pro nákup ve Volarech. Při zpáteční cestě nastavuji autopilota koloběžky na 8km/hod a opravdu relaxuji. Ta příroda je zde super. Dostávám zprávu i od Franty OK1FH, že přijede zítra 11. 7. 2023 a to vlakem. Super, bude větší sranda. Pomalu míjím i restauraci nad nádražím Soumarský Most (u Maxe). Při pohledu na tábořiště je znát, že návštěvníků ubylo. Beru auto a jedu do Penny. Je to pro mne nejrychlejší a zřejmě i nejlacinější nákup. Penny zde zlikvidovalo konkurenci. Ale opravdu nevím, zda je to dobře anebo špatně. Chybí mi ta prodavačka, která mi v krámku radila, jak opékat krkovicu a krájela speciální kousky. Teď to mám už nakrájené, zabalené, ale není to ono. Vracím se a jdu na klobásku s pivem. Trošku zaprší a tak se schovávám pod deštníkem.

Tábor je poloprázdný. Hlásí i změnu počasí s deštěm. Roman odjel na Lipno. Koloběžku mám celkem nabitou a tak se rozhoduji, že se pojedu podívat do Nového Údolí. Jedu kolem Stožce a přes louku. Krásná projížďka. V Novém Údolí si dávám pívko. Je zde plno Němců. Koukám na voltmetr koloběžky

a nezdá se mi, kolik energie ještě zbývá. Naštěstí za 45 minut jede vlak. Jdu na nástupiště a sleduji, že ve vlaku jsou dvě holčiny. Pravděpodobně asi průvodčí. K mému velikému překvapení však jedna z nich je strojvedoucí. Dívčina vypadá velice mladě, odhaduji věk tak na max. 20 roků. Přesto vlak ovládá velice zkušeně. Problém je jen ten, že v tomto úseku je trať v dezolátním stavu. Na nástupišti oznamovali cestujícím, že vzhledem k povaze trati nelze jet maximální rychlostí cca 60km/hod, ale že v některých úsecích je rychlost snížena (z bezpečnostních důvodů) na 10 km/hod. Vlak tedy podle jízdního řádu má trvalé zpoždění. Vracím se a jsem docela znaven. Roman hlásí, že kolem Lipna ujel 105 km. Oba potřebujeme doplnit kalorie a tak odcházíme na druhý břeh na Plzničku a řízek. Usínám opravdu velice brzy.

Pro informaci je zde kus deníku z OKFF-0141. Celkem to funguje dobře.